

ιδεάν τῆς τομῆς τοῦ Σουεζ, ἢ μετέπειτα ὁ Κύριος Λέσσεψ τοσοῦτον ἐπιτυχῶς ἐπραγματοποίησε.

* * Τὸ ἀρχαιολογικὸν μουσεῖον τοῦ Βυρτζούργου ἐπλουτίσθη ἐσχάτως διὰ τῆς γνωστῆς συλλογῆς τοῦ πρώην γραμματέως τῆς ἐν Ἀθήναις Βαυαρικῆς πρεσβείας Κ. Φάβερ. Τὰ ἀρχαῖα ταῦτα συνέλεξεν ὁ Κ. Φάβερ κατὰ τὴν εἰκασαετῆ αὐτοῦ ἐνταῦθα διαμονὴν, καὶ μεγάλην ἔχουσι διὰ τοῦτο ἀξίαν, ὡς γνωστοῦ ὄντος τοῦ τόπου τῆς εὐρέσεως αὐτῶν. Δυστυχῶς ὅμως καὶ ταῦτα, ὡς τὰ πλεῖστα τῶν ἐν Ἑλλάδι εὐρισκομένων ἀρχαίων, εἶναι τεθραυσμένα. Ἕλληνες ἡμεῖς, δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἰδωμεν μετὰ λύπης ξένα μουσεῖα κοσμούμενα διὰ θησαυρῶν, τοὺς ὁποίους τόσον ἀκριβὰ ἠγοράσαμεν. Ἐὰν τοιαύτην πρόκηται νὰ ἔχωσι πάντοτε τύχην τὰ ὀλίγα περισωζόμενα λείψανα τῆς προγονικῆς δόξης, κάλλιον νὰ μένωσι διὰ παντὸς τεθραμμένα εἰς τοὺς κόλπους τῆς γῆς, ἢ τις τὰ φυλάττει πιστότερον ἡμῶν.

* * Ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας Βίκτωρ Ἐμμανουήλ, δεχθεὶς τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ περὶ *Βεκκαρία* καὶ ποιητικοῦ δικαίου συγγράμματος τοῦ Κυρίου Καντοῦ ἐτίμησε τὸν ἐνδοξὸν ἱστορικὸν δι' ἐπιστολῆς λίαν κολακευτικῆς, συνοδευμένης καὶ ὑπὸ νομισματοσήμου, φέροντος τὴν βασιλικὴν εἰκόνα καὶ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν·

«Τῷ σοφῷ καὶ γλαφυρῷ ἐπιστήμονι καὶ φιλολόγῳ Καίσαρι Καντοῦ, ἐκ Μιλάνου, 1863.»

* * Ἡ πώλησις τῆς πινακothῆκης τοῦ Ῥώσου πρίγκηπος Δεμιδῶφ, διασήμου φίλου τῶν ὠραίων τεχνῶν, τελεσθεῖσα ἐσχάτως ἐν Παρισίοις ἐξήγειρε τὴν περιέργειαν τοῦ κοινῷ. Αἱ πλεῖστοι τῶν εἰκόνων ἦσαν πολύτιμοι καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τὸ συναχθῆσόμενον ποσὸν ἴ' ἀνάβῃ εἰς ἐν ἑκατομμύριον φράγκων. Ἰδίως διεκρίθη ἡ *Στρατοική*, ἀριστούργημα τοῦ Ἰνγκρ, ἀγορασθεῖσα 92 χιλιάδας φράγκων ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Ὠμάλης καὶ ὁ *Σαμφὼν μαγνόμενος* κατὰ τῶν *Φιλιπταίων* τοῦ πρότινος ἀποδιώσαντος ἐξόχου ζωγράφου Δεκὰν, ἀγορασθεὶς 42 χιλιάδας φράγκων.

* * Ἐντὸς ὀλίγου ἐκδίδεται ὁ πέμπτος τόμος τῶν Ἀπομνημονευμάτων τοῦ περιφανοῦς πρωθυπουργοῦ τοῦ Λουδοβίκου Φιλίππου Γυζώτου, τοῦ οὐοίου τὴν ἐπιτυχίαν δύναται νὰ προμαντεύσῃ ἕκαστος ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τῶν ἄλλων τόμων. Πάντες, ἄνευ

διακρίσεως κόμματος, ἐπήνεσαν τὸ μέγα ἔργον τοῦ δογματιστοῦ φιλοσόφου, ὅστις μετὰ θαυμασίας ἀμεροληψίας καὶ ψυχρότητος κρίνει καὶ ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους καὶ ὁμολογεῖ τὰ σφάλματά του, ἅτινα πρὸ πολλοῦ ἦδη ἐξηγόρασεν ἢ δυστυχία.

* * Πρέπει δικαίως νὰ θεωρῶμεν ἑαυτοὺς εὐτοχεῖς καὶ ὑπερηφάνους ὁσάκις ἢ πλουσία εἰς ἀριστουργήματα Εὐρώπῃ ἀξιῶ νὰ στρέψῃ τὸ βλέμμα τῆς ἐπὶ τῆς πτωχῆς καὶ μόλις γεννωμένης φιλολογίας μας. Εἰς τὴν θέσιν ταύτην εὐρισκόμεθα σήμερον ἀναγγέλοντες εἰς τοὺς ἀναγνώστας τῆς Χρυσάλλιδος τὴν δίτομον μετάφρασιν τῶν διηγημάτων τοῦ Κ. Ραγκαβῆ γαλλιστὶ ὑπὸ τοῦ Κ. Τουργάρ.

* * Ὅσοι ἀμφιβάλλουσιν ἀκόμη περὶ τῆς ὑπερφυοῦς γραφικῆς εὐχερείας τοῦ διασήμου Γάλλου συγγραφέως Ἀλεξάνδρου Δουμᾶ, θὰ πεισθῶσι βεβαίως ἀπὸ τὸ ἐπόμενον γεγονός. Ὁ δραματικὸς θίασος, οὗ προϊσταται ἡ περιφανὴς τραγωδὸς Ῥιστόρη, φθάς ἐσχάτως εἰς Νεάπολιν, παρεκάλεσε τὸν Δουμᾶ, εὐρισκόμενον ἤδη ἐκεῖ, νὰ γράψῃ τι ἀποκλειστικῶς δι' αὐτόν. Ὁ Δουμᾶς ὑπεσχέθη νὰ ἐτοιμάσῃ ἐντὸς 5 ἡμερῶν ἰταλιστὶ ἐν δράμα εἰς 5 πράξεις, μετ' ὑπόθεσιν ἱστορικὴν, ἐπιγραφόμενον *Λαυρέντιος ὁ Μένδικος*. Περιττὸν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἐξέτελεσε τὴν ὑπόσχεσίν του, γράφων μίαν πράξιν ἀνά πᾶσαν ἡμέραν!

* * Ὅταν εἰς τὸ πρῶτον αὐτῆς φύλλον ἡ Χρυσάλλις ἀνήγγελε τὴν ὑπὸ τοῦ Αὐτοκράτορος Ναπολεόντος ἀπονεμηθεῖσαν ἐξόχον τιμὴν εἰς τὸν ζωγράφον Ὁρ. Βερνέ, δὲν προεμάντευεν ὅτι τόσον τυχῶς ἐμελλε ν' ἀναγγείλῃ τὸν θάνατόν του, ἐπισυμβάντα πρὸ τινῶν ἡμερῶν εἰς Παρισίους. Τὴν βιογραφίαν τοῦ διασήμου καλλιτέχνου θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ ἀμέσως ἐπόμενον φύλλον.

ΑΣΠΑΣΙΑ.

Λίστις τοῦ 4ου Αἰτιήματος.

«ΜΟΡΦΕΥΣ.»

ΑΙΝΙΓΜΑ 2.

Ὡς φάτιμα πάντοτε, θνητῆ, παρίσταμ' ἐμπροσθὰ σου
Σκέπει τὴν ὄψιν μου πυκνὴ καὶ μελανὴ νεφέλη·
Ἐντὸς μου ὑποκρίπτεται κ' ἡ λύπη κ' ἡ χαρὰ σου,
Καὶ μετ' ἐλπίδος ἕκαστος νὰ με μαντεύσῃ θέλει.
Ὅταν ἰδῶνας καὶ δεινὰ εἴ' ῥ' σκεῖς εἰς τὸν βίον,
Παρηγερίαν εἰς ἐμὲ ἐπιζητεῖς δακρύων.

ΣΦΙΓΞ.